

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń (...) S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lipca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 22 października 2019 r., sygn. akt I ACa (...), I ACz (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną co do rozstrzygnięcia zawartego w punktach 2 i 3 zaskarżonego wyroku,**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałym zakresie,**
- 3) oddala wniosek adwokat P.D-P. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi J. J. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym,**
- 4) oddala wniosek pozwanej Towarzystwa Ubezpieczeń (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 22 października 2019 r. po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. J. przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń (...) S.A. w W. o zapłatę na skutek apelacji Powoda od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 30

października 2018 r. sygn. akt I C (...) - oddalił apelację, oddalił zażalenie oraz przyznał od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w T. na rzecz adwokat P. D. wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną Powodowi z urzędu w postępowaniu odwoławczym, zasądził od Powoda J. J. na rzecz strony Pozwanej Towarzystwa Ubezpieczeń (...) S.A. w W. zwrot kosztów postępowania odwoławczego i w pozostałym zakresie nie obciążył Powoda kosztami postępowania odwoławczego.

Powód J. J. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa Ubezpieczeń (...) S.A. w W. spłaty zadłużenia w Banku (...) z tytułu ubezpieczonej przez pozwanego pożyczki w kwocie 33.215,07 zł wraz z odsetkami wyliczonymi przez Bank oraz kwoty 13.000.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkody moralne, a także o zasądzenie kosztów procesu.

Strona pozwana Towarzystwo Ubezpieczeń (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zakwestionowała roszczenia Powoda tak co do zasady, jak i co do wysokości.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Apelacyjny zważył, iż apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie, a podnoszone zarzuty nie były uzasadnione. Oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) złożył Powód zaskarżając go w całości. Przedmiotowemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to art. 487 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c., art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. oraz naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 227 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. Skarżący wniósł o uwzględnienie skargi i w konsekwencji uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i orzeczenie przez Sąd Najwyższy co do istoty sprawy, a względnie w razie nieuwzględnienia powyższego wniosku, wnoszę o uwzględnienie skargi kasacyjnej i uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...) oraz o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej Powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym na rzecz adwokat P. D., według norm prawem przepisanych, oświadczając jednocześnie, że nie zostały one pokryte ani w całości, ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest w polskim systemie prawnym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Jego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być w każdym wypadku uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy na niniejszym etapie postępowania kasacyjnego, tj. w ramach tzw. przedsądu, każdorazowo bada wyłącznie wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty przez powołanie i uzasadnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, wskazanie w wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. skutkuje koniecznością wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Jednocześnie skarżący przedstawiając jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” powinien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia.

Powyższe wymagania nie zostały spełnione w niniejszej sprawie. W zawartym w skardze kasacyjnej wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania nie zostało wykazane ani to, na czym polega oczywista zasadność rozumiana we wskazany powyżej sposób, ani czy doszło do oczywiście błędnej wykładni bądź niewłaściwego zastosowania prawa. Uzasadnienie skargi w istocie odwołuje się do

wskazania pewnych okoliczności faktycznych oraz wątpliwości strony co do oceny dokumentu zaświadczenia lekarskiego. Nie zawarto we wniosku pogłębionego wyводу jurydycznego, który spełniałby wymagania, jakie powinien spełniać wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Przedmiotem postępowania o odszkodowanie (art. 415 k.c., art. 487 k.c. w zw. z art. 471 k.c.) nie było badanie stanu zdrowia Powoda, a ustalenie, czy Pozwany niezasadnie, ze swojej winy, nie wypłacił należności wynikającej z umowy ubezpieczenia. Przesłanką wypłaty świadczenia było wystąpienie niezdolności do pracy, a nie brak możliwości pracy zgodnie z kwalifikacjami. Powód nie udowodnił jednak, że taka okoliczność nastąpiła, ponieważ zaświadczenie, na które się powoływał, nie potwierdzało zaistnienia tej przesłanki.

Wbrew twierdzeniom Skarżącego, w sprawie nie pojawiły się wątpliwości, co do oceny i zakwalifikowania zaświadczenia lekarskiego z 29 czerwca 2015 r. Zaświadczenie to nie spełniało koniecznych wymagań, nie zawierało informacji niezbędnych do przyznania świadczenia z ubezpieczenia. Nie wykazano we wniosku naruszenia przez Sąd przepisu prawa materialnego ani przepisów postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w zakresie dotyczącym pkt 1 i 4 zaskarżonego wyroku.

Z uwagi na powyższe skargę kasacyjną w tym zakresie należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Dotyczy to również pkt 2 wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego zażalenie strony pozwanej na postanowienie o kosztach procesu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ *in princ.* k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c., z uwagi na sytuację Skarżącego.

W zakresie pkt 3 Skarżący nie posiada *gravamen* co do zaskarżenia tego wyroku. Pokrzywdzenie orzeczeniem jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymagałby merytorycznego rozpoznania tego środka (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 15 maja 2014 r. III CZP 88/13, OSNC 2014, z. 11, poz. 108).

Wniosek pełnomocnika Skarżącego o zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym został oddalony. Czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123).

jw